

Sri J. MOHAMED IMAM.—I do not like our liberties to be curtailed so far as fiscal measures are concerned. This is a very important matter. It involves the entire destiny of the State. We cannot behave lightly. I want full time for this Bill. Otherwise we will be failing in our duty.

Mr. SPEAKER.—Supposing the Bill is referred to a Select Committee?

Sri J. MOHAMED IMAM.—There is no meaning in referring it to a Select Committee. We want time even then.

Mr. SPEAKER.—You will have time tomorrow after the Bill comes back.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We oppose the Bill. I have no objection to meet this evening at about three-thirty and go on till mid-night if necessary. But I must have my say.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—The motion might be moved.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have got a parliamentary objection to raise.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—How can the Leader of the Opposition take objection to the moving of the Motion?

Mr. SPEAKER.—It is 12-30 P.M. and it is time for us to leave the House. This is the first point. With a view to co-operate and go on with the discussions, the request seems to be reasonable.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I understand that by agreement the House has met this morning. It was in pursuance of this understanding we have met. Therefore the extension of time does not arise.

Mr. SPEAKER.—It was expected that these two bills which deal with financial matters will be over by 12-30 P.M. That business is not over. Why not we meet at 2-30 P.M.?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Why not we have a morning session tomorrow?

Mr. SPEAKER.—That cannot be done for the simple reason that there

is a proposal to refer this Bill to the Select Committee. In that case the Select Committee's report must be in our hands by tomorrow. So this must be over by today. To meet sometime in the afternoon seems to be very reasonable.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—If it is the desire of the House to meet today, you can fix a convenient time to suit all the Members.

Mr. SPEAKER.—What time will be convenient to the House?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Would it be possible for us to meet at 2-30 P.M.; if it is later in the day, it will have to be after 4-30 P.M. or 5 P.M.

Mr. SPEAKER.—Any time that suits the House.

Sri J. MOHAMED IMAM.—After four-thirty or five I have no objection.

Mr. SPEAKER.—We shall have some agreed time at four or four-thirty?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Let it be at four-thirty.

Mr. SPEAKER.—So, we shall meet at four-thirty. The House will now rise to meet again at 4-30 P.M. today

The House adjourned at Thirty Minutes past Twelve of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Four of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

4-30 P.M.

THE MYSORE ELEMENTARY EDUCATION AND MOTOR VEHICLES TAXATION AND TOLLS (AMENDMENT) BILL, 1953.

Motion to consider.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I am asked by the Finance Minister to move this Bill on his behalf because he has some very urgent engagement to fulfil. This sitting of

the House now was not expected. He will be coming shortly. Meanwhile I beg permission to move the Bill.

Mr. SPEAKER.—It was at his request that 4-30 was fixed.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Yes, Sir. I move :

“That the Mysore Elementary Education and Motor Vehicles Taxation and Tolls (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration.”

*Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Sir, I rise to a point of order. The preliminary objection I submit is that this Bill cannot be taken up on two grounds; the first is that I have a serious objection for taking up the amendment of the Elementary Education (Amendment) Bill. The copies of the Bill have been given to us today and it is stated in the Statement of Objects and Reasons that this amendment has been brought forward as a taxation measure in order to reduce the deficit in the Budget Estimates for 1953-54. If we go through the Elementary Education Act, you will find that the object of levying education cess is with a definite purpose. I will read the relevant clauses :

“The amount of all collections from education cess levied in that district except such amount as was expended for purposes other than elementary education shall be credited to a fund which shall be called the Elementary Education Fund.”

The second condition is :

“The Government has to utilise this fund for carrying out the purposes of this Act throughout or any part of Mysore.”

According to the Elementary Education Act the conditions for levying education cess are two; first of all, whatever amount is collected by way of cess must be credited to a fund and that fund must be utilised for the purpose of carrying out the pur-

pose of this Act. But the Statement of Objects and Reasons which is a part of the Bill discloses that this measure is meant to reduce the deficit. In such a case, the collections by way of education cess will get merged in general finances. There is no provision for this nor can we appropriate the collections from education cess by this Act to general finances for the purpose of reducing the deficit. In view of the Statement of Objects and Reasons, I submit that this amendment cannot stand and is not tenable. If the Government want to make use of this education cess for wiping out the deficit, they must bring another Act or they must change the Statement of Objects and Reasons which they cannot do now because the Bill along with the Statement of Objects and Reasons has been published in the Official Gazette and now it is too late. I therefore submit that the Bill as it stands cannot be taken up. That is the first point.

The second is, two amendments have been brought together in the same Bill. One amendment relates to the Elementary Education Act and the second amendment relates to Motor Vehicles Act. I think this is against practice. In fact individual amendments ought to have been brought forward and there ought to have been two Bills. So it is not legal to club together both the amendments in one Bill and ask us to vote on both the amendments at one and the same time. It may be argued that this is in consonance with the Finance Bill that is introduced in Parliament. But this is not a Finance Bill nor is it stated anywhere that this is a Finance Bill. In fact, it is a Bill which aims to amend the two Acts and as such there ought to have been two separate Bills. If we are asked to vote at the same time on both the amendments, then we will be at a great handicap. On these two grounds I submit that Government cannot move this Bill before the House; it cannot stand and is not maintainable.

*Asterisk indicates that the speech has not been revised by the member concerned.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—The two points raised by my Hon'ble friend have no basis. The preamble clearly states "to reduce the deficit in the Budget Estimates for 1953-54". The Budget Estimates are made for all departments and are put together and shown. In the total there would be a deficit of 157 lakhs and in each department there will be a deficit. After all, this cess for which we have brought proposals gives us about five or six lakhs. In fact we are spending for primary education alone 150 or 160 lakhs. Therefore to describe that it is to make up the deficit in that particular estimate is nothing at all. It goes for the purpose of meeting the expenditure under that head to which my friend drew my attention. There is no irreconcilability or incongruity in the matter. Providing a fund and looked from another angle, filling up the deficit are the same thing put together in two different languages.

Coming to the next point—it is a well known parliamentary practice that a number of amending Bills can be brought under one measure. Here what we have done is we have brought proposals for amending the schedules of two Acts. It is in conformity with the well-known practice not only at Delhi but also in the House of Commons to which we all owe our allegiance in the matter of convention to be followed. Therefore both the points of order raised by my friend have no basis.

Mr. SPEAKER.—The Statement of Objects and Reasons does not form part of the Bill and the publication of the same along with the Bill is just to give an indication of what the Bill stands for. That is all. And one Bill may amend any number of Acts and the mover of one Bill may move any number of Bills and it may be by the same Minister as per Rule 2. So the Hon'ble Minister can go on.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—While moving this amendment, I beg to invite the attention of

this House to the fact that the necessity for such a taxation measure and the urgency for it has been stressed by the Rajpramukh in his Address and it was debated at great length during Budget discussion, and further we went into the details of the whole thing when cut motions were moved and so I do not think that even now any arguments or repetition of the same will be necessary to convince the necessity for these measures. Therefore if any fresh points are made out I am ready to answer.

The main purpose is to amend the schedules of the Acts by proposing light measures of taxation. I may at this stage state that regarding the Schedule to the Motor Vehicles Taxation and Tolls Bill, there is some argument for scrutiny. After the consideration motion is passed, I propose that it might be gone into by a Select Committee also. At this stage, I do not think I need go further arguing again into the details which have been discussed at great length. I move and put it before the House for their consideration.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Elementary Education and Motor Vehicles Taxation and Tolls (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration."

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಟಿ. ನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಈ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ರೈತನು ತಾನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಜಮೀನ್ ಕಂದಾಯದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪಾಯಿಗೂ ನುಮಾರು ಎರಡೂಕಾರಾಣೆ ಸೆಸ್ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಸೆಸ್ಸುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ: ಲೋಕರ್ ಸೆಸ್ ಒಂದಾಣೆ, ರೈಲ್ವೆ ಸೆಸ್ಸು ಮೂರು ಕಾನು ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಆರು ಕಾನು, ಹೆರ್ಟ್ ಸೆಸ್ ಆರುಕಾನು. ಹೀಗೆ ರೈತ ಈ ದಿವಸ ತಾನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ಜಮೀನ್ ಕಂದಾಯದ ಮೇಲೂ ಎರಡೂ ಕಾರಾಣೆ ತರಿಗೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಾವು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ,

ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ರೈತನು ತಾನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ರೂಪಾಯಿನ ಜಮೀನ್ ಕಂದಾಯದ ಮೇಲೂ 3 ಆಣೆ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೆ ನಾವು ರೈತ ಹಾಕುತ್ತ ಹೋದರೆ ರೈತನು ತಾನು ಕೊಡುವ ರೂಪಾಯಿನ ಕಂದಾಯದ 5 ಭಾಗವನ್ನು ಸೆಸ್ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ರೈತನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸೆಸ್‌ನ ರೂಪ ವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಆತನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೊರತಕ್ಕವನೂ ಸಹ ಈ ದಿವಸ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗುಳದಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಆತನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಎಣ್ಣೆ, ಬಟ್ಟೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೂ ಆತನು ಸೆಲ್ಫ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಬೇರೇಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಸೆಲ್ಫ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಅದರೇನು? ಈ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಗರೀಬನಾಗಿರತಕ್ಕವನೂ ಸಹ ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ, ನೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಏನೋ ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀಮೆ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಸೆಲ್ಫ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಾಕದೆ ಇರಬಹುದು. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗುಳದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆತನು ಬಳಸತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆತನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ, ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕದಿರಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತೆರಿಗೆಯೇ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆತನು ಮೊಹತರ್ ಫಾರ್ ಕಂದಾಯವನ್ನೂ ಕೊಡ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಮೊಹತರ್ ಫಾರ್ ಕಂದಾಯದ ಮೇಲೂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 2 ಆಣೆಗಳಂತೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೆರ್ಟ್ ಸೆಸ್ ಬೇರೆ ತೆರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲೂ ರೈತನು ತಾನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಸೆಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅವನ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ರೈತನಿಗೆ ಹೀಗೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿರಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡೋಣ. 1914ರಿಂದ 1919ರವರೆಗೆ ನಡೆದ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲನೆಯ ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧಾರಣಿಪಾಸಿಗರು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆಲ್ಲಂದೀಚೆಗೆ 1930ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ depression ಕಾಲ. 1930ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೇ 3 ರೂ. 8 ಆಣೆಗೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲ ಬತ್ತವನ್ನು ಮಾರಿದ್ದೆ. ಆಗಲೂ ಇದೇ ಕಂದಾಯ, ತೆರಿಗೆ, ರೈಲ್ವೆ ಸೆಸ್, ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ, ತೆರಿಗೆ, ಸೆಸ್, ವ್ಯಾಪಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಹೋದರು

ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ರೈತನಿಗೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ರೈತನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ರೈತನ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ಏನೋ ಜೀವನಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಈಗ ರೈತನು ಬೆಳೆಯುವ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒಂದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಕೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂಚೆ ಒಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿದರೂ ಕಂದಾಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿದ್ದವರಿಗೆ, ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಕಾನೂನು ಬರವಂತಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿ ಪುನಃ ಈ ರೀತಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದಷ್ಟು ವಸೂಲುಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಅವನು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆಕೊಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇವತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡದಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ದಿವ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೂಜು ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಮುಂಗಾರಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಳೆ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಕಾಳೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಉಳವಾಡೋಣ ಎಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಅವನಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಗೊಬ್ಬರಕೊಟ್ಟು ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಯೂ ಆತನಿಗೆ ಬೆಳೆಯಾಗದೆ ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅವನಿಗೇನು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದೆ? ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೂ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೆ ಫಾಯಿದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯವೂ ಮಾಡದಿರುವಾಗ ಅವನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಮೂಗು ಪ್ರಾಣಿ. ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಈಗೀಗ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂದರೇನು, ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಅಂದರೇನು, ಎಲ್ಲ, ಏನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಿರುವ ರೈತನನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ; ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿಧ್ಯಾಂತನಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ನೀವು ಹೋದಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೇಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ ಯೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈಗಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಇದು ಸಾಲದು, ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ 30 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬೆಳೆಯಾಗದೆ ಹೋದರೂ ತಗ್ಗದೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಇವೇತ್ತಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೊಡತಾಳೆ ಎಂದು ತಗ್ಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೀವು ಪದೇ ಪದೇ ಚಾಮಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದು ಏನು ಧರ್ಮ? ನೋವಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ನೋವು ಮಾಡಿದಂತಿದೆ. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಸೆಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸೆಸ್ ಹಾಕುವುದು ಅರ್ಥವೇ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡಲೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri P. R. RAMAIIYA (Basavan-gudi).—I want to elicit one information. Now that the Railways are transferred to the Centre, I want to know whether the railway cess is being levied now.

Mr. SPEAKER.—I am not here to enlighten you. You must get that information elsewhere.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತೆರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತೆರಿಗೆಯೆಂದರೆ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರ್ಟ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೈವೇರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಶುಲ್ಕ ಎಂದು. ಇದೇ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸೆಸ್ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾದರೂ ಆವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲದೊರಕಿದೆವು ಎಂಬುದು ಕವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ತತ್ವವೇನೆಂದರೆ, ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಯಾರು ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದುತ್ತಾರೋ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರು ತೆರಿಗೆಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ರೈತರಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಾದರೂ ಸೌಕರ್ಯವಾದಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನೇ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಿಬಿತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರನ್ನೋ ತೆರಿಗೆಕೊಡದ ಯಾರಿಗೋ ಕೊಡುವ ನೀತಿ ಬೇಡ, Rob Peter to Pay Paul ಎಂಬಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ತಾನೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರವರು ರೈತರಿಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ತೆರಿಗೆ ಜೊತೆಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 4½ ಆಫೆ ತೆರಿಗೆಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ಎದೆ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಲ್ಪ್ ಸೆಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ರೈತರಿಗೇನಾದರೂ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನಿತ್ತರೆ ನೀವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ರೈತರಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ಮಾತ್ರ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿಸಿರಬೇಕೆಂದರೆ ತಾನೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಡಬೋರೆ ಗೌಡನನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಅವರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟು. ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡಿದರೆ ತೆರಿಗೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಎದೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿ; ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ತೆರಿಗೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಫಲವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ರೈತರ ಫುನಿಕಟ್ಟೆ ಕೊಳಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮತ್ತು ಗಳ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಡವೇ ಆ ಬಡ ರೈತನನ್ನು? ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟು ವಿರೋಧಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ತಾವು ಇದನ್ನು ಅವನ ತರೆಯಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಮಗೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಕನಿಕರವಲ್ಲ, ರೈತನನ್ನು ನೆಲಮಟ್ಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೀರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಮೋಟಾರು ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ revise ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೂಡ, ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ತಾವು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಹಣವನ್ನು ರಸ್ತೆ ವರ್ಗುರಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಎರಡುಮೂರು ಸಾರಿ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಅವರು ಲೆಕ್ಕ ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ. 120 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಒಳಾಡಳಿತ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು, ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಯಾವುದು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೀವು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದುಡ್ಡು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಮುಂದಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ರಸ್ತೆ ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಟೈರುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬಳಕೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ತೆರಿಗೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡೋಣ. ಇತ್ತೀಕೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹಾಕುವಾಡಿಕೊಂಡು, ಅತ್ತೀಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಸ್ತೆಗಾಗಿಯೇ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವಂತಹುದಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ನೀತಿ. ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮನೋಧೆಯನ್ನು ತಂದಂತಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದರನ್ನು ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ನೂರು Vehicles ಇರುವ ಕಡೆ ಕಮಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಬರುವ ದುಡ್ಡು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲವೇನೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗ, ವಾಹನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುನರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ಸಿನಂತೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹಾಕಲೇ ಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (Yelandur).—Mr. Speaker, Sir, when taxation proposals were placed before the Representative Assembly by the bureaucratic Government, the Congress members in their bullet like speeches characterised the taxation policy of the Government as indiscriminate, inequitable, oppressive, regressive, inhuman and wooden-headed. After the installation of the National Government the taxation policy of our Government has almost become more inhuman, more indiscriminate, more inequitable, more oppressive and more wooden-headed. The then complainants are now occupying the place of the accused in this Hall and they must be tried in this Assembly. Of course, they may have a good number of counsels to defend their party, but still we in the opposition carry the moral support with less number of counsels on our side. I am quite confident that we can establish our case against the imposition of the proposed new tax on motor vehicles.

First of all, the Government must draw a lesson from history, as to what happened during the period of Louis XIV when heavy taxation was levied on the people. I think the scenes of the French Revolution will have to be re-enacted on the soil of Mysore if they are going to persist in levying heavy taxation. So far I have not been able to understand the taxation policy of the Government. On the one hand, they are nationalising the road transport; on the other hand, they are issuing bus permits to private organisers and at the same time they are proposing fresh taxation.

5 P.M.

In this connection, I remember the famous saying of Mr. H. G. Wells, who said that the policy of the Government is a pitiful jumble of incoherent nonsense. I think I have to apply the same thing here also. The burden of taxation is too heavy on the bus-owners already. Mr. C.S. Nair, Secretary, Indian Roads and

Transport Development Association says: "An average motor vehicle in the United States of America bears an annual tax incidence of Rs. 409 while a vehicle owner in India pays Rs. 1,913. The *per capita* income of the U.S.A. is Rs. 6,530 and motor taxation therefore is less than 6 per cent of one's annual income in that country. In India with a *per capita* income as low as Rs. 234 the tax incidence on a motor vehicle owner works out to over 800 per cent on the average annual income. Can motor transport expand in India under such conditions?"

Late Mr. N. Gopalaswamy Iyengar speaking in the Transport Advisory Council Meeting said:

"Some facts which have been brought to my notice recently have given me the impression that the tax burden that motor vehicles have to shoulder requires careful and urgent examination. I have noticed great variation in the level of this burden in different provinces and states. In some of them there has been a steep increase in the rates of tax proposed. There is insufficient reciprocity between some provinces. The anomalies due to double and in a few cases multiple taxation are, some of them, serious enough. These are avoidable impediments to the healthy development of motor transport. The time perhaps is ripe for a full survey of existing taxation on motor transport."

Sri H. SIDDHAVEERAPPA.—May I know from what book is that quotation?

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—I want notice for that.

Sir, the bus-owner is already subject to heavy taxation. He is paying 85 per cent as import duty on motor vehicles, 30 per cent excise duty on tyres, and excise cum import duty of 15 annas per gallon on petrol to the Centre. A vehicle owner has to pay sales-tax to the State on spare parts

(SRI M. RAJASEKHARA MURTHY.)

purchased and consumed. He is further asked to pay local tax like octroi, and vehicle tax, road cess, etc., to the State Government. Here, prior to 1951, if a bus owner had a route of only 50 miles, he was paying by way of tax Rs. 1,980 per annum till April 1951. After 1951 and up till now, he has been paying Rs. 2,569-9-4. According to the revised rate, he has to pay Rs. 4,525-9-4, i.e., 130 per cent increase over the pre-1951 rate. Sir, tax in this particular industry affects the revenue since the law of diminishing return applies. The heavier the taxation, the lesser will be the consumption of petrol. Here we have two cases of Madras and Panjab. In 1932 the consumption of Petrol in Madras was 101.91 lakhs of gallons and in the year 1939 it was 158.4 lakhs gallons. Therefore, the increase in the consumption of petrol is about 55 per cent. In Punjab where taxation is very low, the consumption of petrol in 1932 was 52.64 lakhs gallons and in the year 1939 it was 113.02 lakhs gallons. The increase in the consumption of petrol is 115 per cent. This shows that lower the taxation the heavier the consumption of petrol. If the Government levy heavy taxes, the consumption of petrol will be less and the returns by way of sales-tax will be low. Take Madras and Bengal. In Madras taxation is very high. In regard to the number of vehicles in Madras, in 1935 there were 20,889, and in 1947, there were 21,560 vehicles. Therefore, the increase in the number of vehicles is only 3.2 per cent. In Bengal where taxation is very low the growth in the number of vehicles will be more. In the year 1935, there were 25,247 vehicles and in the year 1947, there were 40,531. The increase in the number of vehicles is 60.5 per cent. The additional revenue expected by the Government by way of increased taxation will be offset by the reduction in the growth of vehicles on account of heavy taxation.

Further, Sir, heavy taxation affects trade and industry. Cost of transport enters into cost of production. A country which enjoys high cost of transport, there the cost of production will be very high. In a country where the cost of transport will be very low, cost of production will be very much less. Therefore, a country which enjoys lower transport taxation will be in a better position to compete with another country which is suffering from very heavy taxation.

Further, some of the bus-owners are running their buses in mofussil places for distances of only thirty and forty miles. Those persons will not be in a position to pay heavy taxation and they will have to wind up their business—so much so, it will affect the travelling public in those particular localities.

The Motor Vehicles Taxation Enquiry Committee which was constituted in the year 1950 made certain recommendations. The first one is that the taxation policy of the Indian Union and the States should be so co-ordinated that the motor vehicle user as such is not called upon to pay the expenses of implementing any other Union or State's policy. The second one is that all local taxes on motor vehicles levied by municipalities and district boards should be abolished.

The prices on spare parts have recently gone up. The chassis rate in 1938 was Rs. 2,500. In 1946 it was Rs. 6,850; in 1948 it was Rs. 9,400; in 1951, it was Rs. 13,000; in 1952 it rose up to Rs. 16,000; and now it is Rs. 17,000 and more. The body building rate has also gone up. The bus owner is crippled under heavy taxation and is not in a position to bear any further burden. Further, it is an indirect tax. The burden of this tax cannot be shifted to the passenger for two reasons—firstly on account of the issue of a good number of permits and secondly the maximum rate on account of which he is not in a position to charge more than what is fixed under law i.e., 8 pies

per mile. If he charges more, he will be prosecuted. In these circumstances, he will not be in a position to shift the burden of tax. He has to pay these taxes out of his savings and he will not be in a position to run buses on account of the heavy taxes that are levied upon him. Therefore, in these circumstances, I am not in favour of recommending these taxation measures.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ತೆರಿಗೆಗಳ ಪರಂಪರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಮುಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಯಾರು ಬರಬೇಕು ? ರೈತರೇ ಬರಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ನಾವು ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ನಾವು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಗೆ ನಾವು ಬಂದು ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಾದರೆ ನಾವು ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ ? ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಡವಳಿಕೆಯ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಕುಳಿತು ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದರೆ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಾಕಿರುವ ತೆರಿಗೆಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ರೈತ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ, ಆ ಹೊರೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ, ಅವನು ಹೊರಬಲ್ಲನೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ಕೇಳಿದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಖೋತಾವನ್ನು ಸರಿ ತೂಗಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ರೈತನೇಗಿಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿ, ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಆಶೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣೊರಸುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಬಾಯಿನೊ ಬಡಿದು ಅವನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ. ಇಂಥವನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರೆ, ಅವನು ಹೇಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು ! ಅವನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಅವನು ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಬದಲು ಇಂದು ಸರ್ಕಾರ ಅವನನ್ನು ನಾನು ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ರೈತರ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾರೆ, ಬಡವರ ರಕ್ತ ಹೀರುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಆದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಇಂದು ತಾವೇ ರೈತನ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹಿಂದೆ ರೈತನ ಜೀವನಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹೊತ್ತಕ್ಕೆ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನ 'ಪರೀಕ್ಷಾಪಿಟಾ ಇತಕಂ' ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತು, ಈ ಹೊತ್ತು ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ರೈತನು ಬೆಳೆಮುಖ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ; ಆದರೆ ಅವನಿಗಿರುವ ಖರ್ಚುಗಳು, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿರುವ ತೆರಿಗೆಗಳು ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಬಡವರ ಸರ್ಕಾರ, ರೈತರ

ಸರ್ಕಾರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೊಲೆಯೇ ? ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರ. ರೈತನ ಸಾಲವಷ್ಟಿದೆ, ಅವನು ಕೊಡತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಯಷ್ಟು, ಅವನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇನು, ಅವನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ಸಾಲದ ಬಡ್ಡಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ಇಂದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಯಾರಿಗೂ ಅಳಿಯದಂತೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರಿ, ವಸೂಲಿಗೆ ಪಚ್ಚಿಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಹೋದರೆ ಅವನ ಗತಿ ಏನು ? ಅವನು ಹಣ ನೋಡುವುದೇ ಕಷ್ಟ. "ಒಂದು ದಿವಸದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದಾಣೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ಅರ್ಧಾಣೆ ಟೀ ಸೊಪ್ಪು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಅರ್ಧಾಣೆ ಬೆಲ್ಲ, ಕಡರೆಕಾಯಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನನ್ನ ಜೀವನ ತಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದರೆ, ಅದೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನಾನೆಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಲಿ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಕಡೆಸಬೇಡಿ" ಎಂದು ರೈತ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಿದಾಗ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಾದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಜಾಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅರ್ಧಾಣೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು, ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ವಸೂಲಾಗಿದ್ದು. ಹೀಗೆ ಅರ್ಧಾಣೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದೂ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ, ವಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ಸು, ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಸ್ಸು, ಮೋಟಾರು ಸೆಸ್ಸು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಧಿಸಿ, ಐಕ್ಯರ್ಯವಂಶರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಇದು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ರೈತ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಧಾನ್ಯ ದವಸಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ. ಅದು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಹೀಗೆ ಅವರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಶ್ರೀವತ್ಸ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇದು ಆಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಬಸ್ಸು ಮಾರ್ಗಿಕರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ನಷ್ಟವಾದ ಮೇಲೆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾರಬೇಕು, ಆ ರೈತಗಳನ್ನು ಮೇಚ್ಚಬೇಕು. ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅನೇಕ ಬಸ್ಸುಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಟಾರು ಮತ್ತು ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನೊಡಿಸುವುದು ಸುಲಭ ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ರಸ್ತೆಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಓಡಿಸುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ. ಪದೇ ಪದೇ ಸ್ಟ್ರಿಂಗ್‌ಗಳು, ಟೈರುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಗಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇದರೂ ಕಷ್ಟ. ಈ ಸಿವಿಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ರೋಡ್ ಗಳಿರತಕ್ಕ ಕಡೆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಇರತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗಳು ತೀರ ಕಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುವ ಪೆಟ್ರೋಲಿಂಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪೆಟ್ರೋಲು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿವಿಂಟ್ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಾಡತಕ್ಕ ಬಸ್ಸುಗಳು 8—10 ವರ್ಷ ಕಾಲ ಬದುಕಿದರೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಡತಕ್ಕ ವಾಹನಗಳು ಎಂಟೇಟು ದಿವಸಕ್ಕೂ ಕಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದವರು ಏನೋ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ಸೌಕರ್ಯವಾಯಿತು. ಅನುಕೂಲ ಹೊಂದೋಣವೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ)

ಅಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಈಗ ಅದಕ್ಕೂ ಕಲ್ಪುಬಿತ್ತು. ಯಾವ ಬಾಬುಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಉಗಾಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಗೊನೆ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿಗೆ 8 ಅಂಚುಂದ ಹಿಡಿದು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನವರೆಗೂ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಬೇಕೋ? ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ, ಅವನ ಕಷ್ಟಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವರೇ ಇಲ್ಲವಂತಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಾರಿ ಬಾಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಅಷ್ಟೂ ಅನುಕೂಲ. ರೈತನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳ ಪೈಕಿ ಬೇಗ ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವಂತೆ ಹಣ್ಣು, ಹಂಪಲು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು 60—70 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಿಸಿಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರುವುದರಿಂದ ಕೊಳೆತು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತ ಲಾರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಚಾರ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅವು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳನ್ನೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಲಾರಿ ಮೋಟಾರುಗಳ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂವರು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಯಾವುದೋ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜುನಾವಣೆ ಸಂಭಂಧವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ 'ಗಾಡಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಎಳೆಯಬಕ್ಕಾಗದೆ ಎತ್ತುಗಳು ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲಾರದೆ ಹೋದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಆ ರಸ್ತೆಯನ್ನಾದರೂ ಸರಿಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ನೊಂದಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಡಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆತನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ತಾವು ಯಾವ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು, ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿರಲೂ, ಕಡೆಗೆ ಅವು ರೈತನ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ರೈತನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಸೂಲಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಇರುವಾಗಲೇ ಅದೇ ದಾಮಾಪದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಸಬೋರೇಗೌಡನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ತರೆಯತ್ತಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಇದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಾವು ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಹೆಚ್ಚು ಪಕ್ಷಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ರೈತನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತುಂಬಲು ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ತಮಗೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ಹೃದಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳ ಸಲಹೆ ಎಂದು ತಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಕರಣೆಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಮನಸ್ಸು ಬಿಟ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ರೈತನ ಗತಿ ಏನಾದೀತು? ನಾನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನೆಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾದ ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ದೈನಂದಿನ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಅವಾಂತರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಕಿರುಕುಳಕೊಡುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕಂಪರಾಜ್ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿದ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅವರ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಒಟ್ಟು ಟೀಕೆಗಳ ಸಾರಾಂಶದಿಂದ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ರೈತನನ್ನು ಉತ್ತರವಾಡು ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮಹಾ ಪ್ರರುಷರು ಇವರೇ ಏನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. ಇದು ಬಹಳ ಅಶ್ಲೀಲ. ಅವರು ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಾದಗಳಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿತವೇ ಅಥವಾ ಅಹಿತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸೂಚನೆಗಳು ಇವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಆ ದೇಶದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಎತ್ತತಕ್ಕಂಥ ನೀತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದರೊಂದರೇ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

The progress of any State will depend upon the progressive taxation that is maintained.

ಇದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರವೀಣರು ಕೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವಾದ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೇಷನಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಯಾಗಿರುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ವೆಲ್‌ಫೇರ್‌ಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು, ಜನರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ದೇಶದ ಯಾವ ಮೂಲೆಗೇ ಹೋಗಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ನಮಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಕೆರೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ, ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಎಂದು ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಆ ಜನಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವ ರೀತಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಲೇಬಾರದು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತೊಂದರೆಪಡಿಸಬೇಕೆಂದಾಗಲಿ

ಅಥವಾ ಆತನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದಾಗಲೇ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಫಲಿಸುವುದು. ಹಾಗೆ ಫಲಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ, ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ತೆರಿಗೆ, ಕಂದಾಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಸೂಲಾತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶುಲ್ಕಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ವಾದವನ್ನು ಸರಿಯೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಾದಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಿಶದ ವಾದಗಳೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. "ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಡಿ, ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಕಾಲವಲ್ಲ" ಎಂದು ವಾದಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ, ಇದು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಏರ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಕಳೆದ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ಉಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಬೇಕು ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ಅವರವರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲಲ್ಲ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ದಿವಸ ಅವರ ಚಾಮರಾಜನಗರ ಯಂತ್ರೋದ್ಯೋಗ ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ರೈಲ್ವೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ನಾಳೆಯೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ, ಆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು? ಇದೇ ರೀತಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾರು ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಅಂಥ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಎಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳಾವುದನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡಬಾರದು. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಯಾವ ಕಂದಾಯವನ್ನಾಗಲಿ, ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು, ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನಿಡಲು ಕಾಣ ರಾರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಹಣದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾ

ಗಿದೆ. ವಿಚಾರಗಳು ಹೀಗಿರುವಾಗ ನುಮ್ಮನೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ರೈತ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ದೇಶ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಹಿಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಾದಗಳೆಲ್ಲ ಯಾವ ತಿರುಳೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆ ಸಮಯೋಚಿತವೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಣನೀಯವೂ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಈ ಮನೋದೇಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀವ್ರ ನನ್ನ ಅರಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವನಂಜೇಗೌಡ (ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಭಾಷಣಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಹಾವ, ಭಾವ, ವಿರಾಸ ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದು ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಯದು. ಇವರು ಕೇವಲ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ರೈತನು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೂ ನೈತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರೂ, ರೈತನ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರೂ ಇವರ ಹಾಗೆ ಭಾಷಣಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳು ಆ ಕೈರಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನೇ ನೆಲಸಮಮಾಡಿ ರೈತನನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೇನೋ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಭಾಷಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು ಬಿಡಿದು ಅವರನ್ನು ನೆಲಸಮಮಾಡಿ ಬೆಳೆದಿರುವಂಥ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹುಕಾರಿಗಳು. ಇವರು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳು ಏನಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ರೈತನ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳು ಯಾವುವೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದು. ಇವರು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರಾಗಿರಬಹುದು. ಇವರ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಉಳಿತಕ್ಕವರು ಯಾರು, ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಜಮೀನುಗಳಾದರೂ, ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳೇನಾದರೂ ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ! ಇಂಥ ಈ ಜಮೀನುದಾರರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೋ ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ರೈತನ ವೃತ್ತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನೇ ತಿಳಿಯದ ಈ ಧೀರರು ಈ ದಿವಸ ಆ ರೈತನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗಿದೆ, ಹೀಗಿದೆ, ಆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾದ ರೈತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲ. ಇವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಬೂಟಾಚಿಕೆ. ಆದರೆ 1947ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ.

5-30 P. M.

ಆಲ್ಲಂದ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ನೀವೇ ನೋಡಿ.

ನೀವು ನುಮ್ಮನೆ ಆ ಬಟ್ಟೆಪರನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವತ್ತೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಹಿಂದಿದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ತಾನಿದ್ದ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಬಹು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕೈಯಿತ್ತುವ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವನಂಜೇಗೌಡ.)

ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸೊಳ್ಳೆ ಸರ್ಕಾರ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು 4½ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಮಾಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು (ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು) ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಖಾಚಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಬಡವರು, ಓದಿಲ್ಲ, ರೈತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಹನೀಯರು. ಈ ರೀತಿ ಬೂಟಾ ಟಿಕೆ ಬೇಸಾಯದ ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ ಈ ರೀತಿ ಟೀಕೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಅದರ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದೊಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವನಂಜೇಗೌಡ.—ನಮಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ಕೊಡಬೇಕು; ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು; ಲಘು ಇರಿಗೇಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲ, ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು; ಮಿಡ್ ನ್ಯೂಲುಗಳು, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು—ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳೂ ನಮಗೆ ಬೇಕು; ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಂಡ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು; ಇದನ್ನು ಒಂದೂ ಬಡದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇತ್ತ ಕಡೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ತೀರ್ಮಾನ? ನಮ್ಮ ನೆ ಅಕ್ಕಿ-ಜೋಳ ಬೆರಸಿದಹಾಗೆ, ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ರೈತರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿತಕ್ಕವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹಳಬರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಾದರೂ ಹೇಳಲಿ, ಹಿಂದಿನವರು ಏನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರುಗಳಾರೂ ರೈತರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರಿಂದ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಮುಂಕಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ರಾಧ ಸಂಪಾದನೆಯಾದುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ರಾಧ ಸಂಪಾದನೆಯೆಂದರೆ ಅವರೇನು ದುಡ್ಡು ನೆಲ್ಲಾ ಮನೆಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೇನು? ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಆ ಕಡೆ, ಈ ಕಡೆ ಬಂದ ದುಡ್ಡುನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಪ್ತೇ ಹೊರತು ರಾಧ ಸಂಪಾದನೆಯಾದಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಇದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗಣ (ನಂಜನಗೂಡ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನು ತನ್ನ ಪರಿ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಎಂದೂ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೋರಬಡೆ. ಈ ಕಾನೂನುಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಕಂದಾಯ ವಿಧಾಯಕಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆಂದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು 4-5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು 30-40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಸಾರಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಬಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಆಕ್ಷಿಂಗ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ಇದ್ದಾರೆ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲ ನಾವು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಾಯಕಮಾಡುವುದಕ್ಕಿರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಸುಮಾರು 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಬೇಳುತ್ತದೆ, ಇದಲ್ಲದೆ 111 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಿಸರ್ವ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅಲ್ಲಗೆ ಎರಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ 2½-3 ಕೋಟಿಯವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಖೋತಾವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೊರಟಿರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ—ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಒಂದು 40 ಲಕ್ಷ, ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ, ಮತ್ತೊಂದರಿಂದ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಹೀಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಬರುವ ಹಣವನ್ನೇ ಕೂಡಿಸಿ, ಹುಂಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹಳ್ಳಮಾಡಿ, ಹಳ್ಳಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿತೊರೆಮಾಡಿ, ತೊರೆಗಳಿಂದ ಸಮುದ್ರಮಾಡುವಂತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ: ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಬಾಬುಗಳು ರೈಸ್, income-tax ಮುಂತಾದುವು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದುವು ನಮಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಾಬುಗಳು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವ ನಣ್ಣುಪುಟ್ಟ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸ ಸುತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಅವರ ವಾಕ್‌ಸರಣಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ನೊಂದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಸ್ತಿನ ವಿಷಯ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ಸಿನಿಂದ ಸುಮಾರು 3-4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಾವು ತಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದೊಂದು direct Tax. ನೇರವಾಗಿ ರೈತನಿಂದ ರೈತನ ಆದಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಯೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ indirect ಆಗಿರುವಂತಹದು. ರೋಡ್‌ಸೆಸ್‌ನಿಂದ, ಬ್ರೇಕ್ ಸರ್ಚಿಫಿಕೇಟು, ಸೀಟಿಂಗ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ತೆರಿಗೆಯ ದಂವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಸೂಲಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ 30-40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನೇನೋ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಬಹುದಾದರೂ, ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ಸಿನಿಂದ 3-4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕೇವಲ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಾವ

ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳನ್ನೂ ಯೋಚನೆಮಾಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಪೆಟ್ರೋಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು, ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿದೆ ಅವರಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದಾದರೋ ಆ ನಿತಿಗೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ 3-4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಬೇರಾವ ಮಾರ್ಗಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ! ಅಥವಾ ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೋದ ಸಾರಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆಗಲೇ ಒಂದು ಎಡ್ಜರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ: ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳವನ್ನು ನೀವು ರಚಿಸಿರುವಿರಾಗಿರುವಿರಿ, ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಜನರು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಸದಬಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಾವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆಗಲೇ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೊದಲಿದ್ದ 1.07 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಈಗ 1½ ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿತು. ಆಗಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರಬಹುದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಇಂಜನಿಂಗ್‌ಗಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು, ಈಗ ನೇರವಾಗಿ ರೈತರಿಂದ ಪೀಗಿ ಹಣಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದು ವಿಷಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗಲಾದರೂ ಬೇರಾವುದಾದರೂ ವಿಧಾನವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. Betting Tax ಈಚೆಗೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮೊರೆಗ ಏರುಪೇರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಏವರಗಳಿಗೆ ಹೊಸದೇ Actuals ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1951-52ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, Betting Tax ನಿಂದ 20.04 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಸಾರಿ 51-54ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, 1951-52ರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ Betting Tax ದರ 17½% ಇತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಕಡಮೆಮಾಡಿ 12½% ಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಾರಿ ಕಡಮೆಹಣ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು Betting Tax ನ್ನು ಮೊದಲಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದರೆ, ಸುಲಭವಾಗಿ 3-4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು ಹಾಗೂ ಸಾಹುಕಾರರುಗಳಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅದೂ ಕೇವಲ 3-4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲ, 8-10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ತಾವು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣ ಸೆಸ್ (ಹೆಡ್‌ಸೆಸ್) ನ್ನೂ ಕೂಡ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಈಗಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಬಾರಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ ಹಾಕುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು

ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ರೈತರಾಗಲೇ ಕುಗ್ಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ; ನಾವೇನೂ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಪ್ಪು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎಾದನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದೆ. ಈ ಮನೂದೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು law of diminishing returns ಎಂಬ ನಿಯಮ ಯಾವ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಆ ಅಂಶವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಅದು ಇಂದು ಹೋಗಿ ನಾಳೆಯೇ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬಹುದೆಂದು ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟೂ ಬರಲಾರದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯ ಮಟ್ಟ ಕಡಮೆ ಇದೆ ಎಂದು. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ದರಗಳೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿ ತಾವಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಡಮೆಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುವಷ್ಟು ಬರಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಈಗಲೇ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಮೊದಲನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಟಿಂಗ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಉತ್ತಮ; ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಡಮೆ ರೈತರ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತರವಲ್ಲವೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಜೊನ ನಗರ) - ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿವಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 1953ನೆಯ ಇಸವಿಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮನೂದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರಿಸುವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಕಾರಣ ಈ ಮನೂದೆಗೂ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತೋ ಎಂಬುದು ಎಂದು ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ,

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ವಿರೋಧ ವನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಹನೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಹದ್ದುಮೀರಿ ಮಾತನಾಡಿದರು, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವರನ್ನು ಕೂರಿಸಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಆ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಕರು! ಅವರು ರೈತರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತು. ಗೇಣೀ ಕಾನೂನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಒಬ್ಬರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ!

ಶ್ರೀ ಶಿವನಂಜೇಗೌಡ.— ಆ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಹೀಗೆ ಅವರು ಅನಿವಾರ್ಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮನೋಧಿಕಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾದರೂ ವಾಪಸು ಪಡೆಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದು ಅವರು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರು. ಅಂದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮನೋಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ತಂದರೆ ಏನೇ ಆಗಲಿ ಅದು ಆಂಗ್ಲೀಕಾರವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ನಾವು ಇಂಥ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಕಾನೂನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೇ ಕೇಳಿತಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಆ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಿಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ವರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿರೋಧಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ವರದಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿರೋಧಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ಮತವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಹನೆ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ನಡೆಯಿತು. ಆಗಲೇ ಅದನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದು, ಅದರ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತಿಗೆ ಸಹನೆ ಮೀರಿ, 'ತಾವು ಧೂಳಿ, ಧೂಳಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ, ನನ್ನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಸಾವಿರ ಜನರಿದ್ದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಒಂದು ಅಹಂಕಾರದ ಮಾತಂತರೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಅಧಿಕಾರದ ಅಮೂಲದಲ್ಲಿ ಆದಿವ ದಿಕ್ಕಾರದ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಿನ ಸಭೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಷಯವೂ ಇತ್ತು. ಮೊದಲೇ ಅಕ್ಕಿಯ ಬೆರೆಯನ್ನು ಖರಿಸಿರುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಕೂಲಿಯವರಿಗೂ, ಬಡಜನರಿಗೂ, ಮಾರಾಟಗಾರರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾಯಿರುವ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇದ್ದು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಒಂದು ಕೂಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ನಿಯಮದಂತೆ ಜನತೆ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು.

SOME MEMBERS.—All this is irrelevant.

Sri R. K. PRASAD.—On a point of order, Sir. How is this relevant to the Bill under consideration, Sir?

Mr. SPEAKER.—It is not relevant. The Hon'ble Member may speak on the merits of the Bill.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಇದೇ ತೆರಿಗೆಯ ನಿಲಿತಿಗೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರೂ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೂ ಹೊರಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೇಹೋದರೆ ಕರ್ತವ್ಯರೋಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ರೂಲಿಂಗ್ ಏನು?

Mr. SPEAKER.—There is no point of order.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಚಳವಳಿ ಎದ್ದಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಸಂದರ್ಭವೇನೆಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿತರಾಗಿದ್ದು ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಶುಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗೀಜನರು ಹಲವರು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ದೈವ್ಯಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯನಾದ ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರು ಆ ಊರನ್ನು ಬಿಡುವವರೆಗೂ ಎಷ್ಟೋಜನರು ಹರತಾಳುವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರು. ಸರ್ಕಾರ ಬಡಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಜನರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಹರತಾಳದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ತೋರಿಸಿದರು. ಅನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಈ ಮಾತನ್ನಾಡಿರುವುದು ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು

Mr. SPEAKER.—At this rate I cannot allow you to go on, Sri Gopal Gowda. It is not relevant. This is a taxation Bill. You must give utterance to what is relevant. What a member or a Minister has said on some other occasion—you must not make use of now.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ಮನೋಧಿಕಾರಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು justify ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅಹಾರದ ಬೆರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಿರುವುದು ಇವುಗಳು ನ್ಯಾಯವೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಈಗ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಲು ನಿಮ್ಮನ್ನಾಗಿ

ದ್ದೇನೆ. ಆಗ ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—I will accept his challenge. ಎರಡು ಬೆಂಚ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೆವು. ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆಕೊಟ್ಟರೆ we shall contest on this issue.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅವರು ರಾಮನಗರದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆಕೊಡಲಿ, ನಾನೂ ಕೂಡು ತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡೋಣ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—One word of explanation, Sir. These very issues were raised in Bangarpet and Nagamangala constituencies and the electorate has given their verdict. If my friend does not see facts and figures, I cannot help it.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member knows it very well.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ತೆಂಗಿನಗಿಡಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು !

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾವು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ಅವರು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು 'ನಾವು ಏನೋ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವಹಾಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೇನೂ ಅಲ್ಲ. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿದೆ, ಯಾವರೀತಿ ಬರ್ಹು ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬಹುದು ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟೇವೆ ಎಂಬಾ ಇನ್ನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಆರೀತಿ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತಾಕಾಶಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದೋ ತೊಂದರೆಗಳಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೇ ಆರೀತಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಅಂಥಾ ಕಾತುರತೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಅದಿ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರು ; ತಮಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಸಿಕ್ಕಲಿ ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಕಾತುರತೆ ನಮಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತಮಗೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತೀರಿ.

ಈ ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಎಷ್ಟೇ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ, ಹಾಕಲೇಬೇಕು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಇದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು

ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದರೆ ಒಳಗೂ ಎಷ್ಟೋ ವಿರೋಧವಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದು ಹೋಗಬಹುದು, ಕೈಯತ್ತಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಂಬಲವಿದೆ ಎಂದರೆ, ಒಳಗೂ ಇಲ್ಲ ಹೊರಗೂ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದ ಜನರು ಈ ತೆರಿಗೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಲಾರರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವಾಗ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ, ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಾಗ ಕೂಡಿಸಿ ಹಳ್ಳ ಮಡುವ ಕೆಲಸ ಬಹಳದೂರ ನಡೆಯಲಾರದು. ಈ ಹಣಿಗಳು ಬೇಗ ಬತ್ತಿಹೋಗಿ ಬರಿಯ ಬಣಗಿಹೋದ ಹಳ್ಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವರೀತಿ ನದಿಗಳು ಒಣಗಿ ಪಾತ್ರ ಕಂಡು ಬರಿಯ ಮರಳು ಕಾಣುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ, ಬಣಹಳ್ಳ ದೊರೆಯಬಹುದೇ ಎಂಬಾ ನೀರು ತುಂಬಿರುವ ಸಮುದ್ರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

6 P.M.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮಣಿ (ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ : ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಎದುರಾಳಿ ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತರತಕ್ಕ ಮನೋದಯವನ್ನು ಕೇವಲ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವವೇ ಯಿಂದಲೇ ಹಾಗೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಯು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಕೊಂಚಭಾಗ ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯವರ ಮೇಲೂ ಬೀಳುವಂಥದಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ರೈತರಮೇಲೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಇದರಲ್ಲಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ರೈತರಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಮೇಲೂ ಬಿದ್ದೇಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಶೇಕಡ 8-10 ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಲಾರದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಶೇಕಡ 90 ಜನರಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆಯ ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಈ ಶೇಕಡ 8-10 ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಉಚಿತವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ರೈತನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಕೂಗನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ ಎನ್ನಿದ್ದರೂ ಯಾರುಯಾರು ಮೋಟಾರು ಕಾರು, ರಾರಿ ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರು ಕೊಳ್ಳುವ ಪೆಟ್ರೋಲಿನಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೇ ಎಂಬಾ ಹೆಚ್ಚರಿತವಿಗೂ, ಇದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಧನಿಕರಿಂದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ವಿನಿಯೋಗಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರ ಮುಖ್ಯಾಂಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ. 1952 ರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ 321 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಹು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚಾಲ್ತಿ ಸಾಲಿಗೆ 357 ಲಕ್ಷ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್.)

ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೊಂದುವೇಳೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲಿಮಾಡಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರೇಮಲಿಪಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಾವು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ನೀವು 6 ಲಕ್ಷ ಕೊಡಿ ನಾವು 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ನಾವು ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕು, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ನಮಗೆ ಸಾಲಪು, ಇನ್ನೂ ಮಿಡಲ್‌ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಹೀಗೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಅವರ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿಧಿಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ಜನರಲ್ಲಿ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ದೇಶದ ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದ ಕೆಲವು ಜನರು ಎಂದರೆ ತಾತಾ, ಬಿರ್ಲಾ ಮುಂತಾದವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟುಹಣ ಬೇಕೋ ಕೇಳಿ, ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ನಾವೊಬ್ಬಬ್ಬರೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆಗ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರೇ 'ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಅರಿತಿ ಒಬ್ಬರೇ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ದೇಶದ ಅಗುಹೋಗುಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರವೇರೇ ಬಿದ್ದು, ಬಾಕಿಯವರು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಾದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ನಿಧಿಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅದರಂತೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ತಕ್ಕವರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ವಿದಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ಆಗ ಸಾಕು ಕಾರರುಗಳು ನಮ್ಮಿಂದಲೇ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅವರು ಕೊಡುವ ತೆರಿಗೆಯಾದರೂ ಎಷ್ಟು? ಕೇವಲ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶವೇ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ತೆರಿಗೆಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ರೈತನ ಬೆನ್ನು ಬಗ್ಗಿಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅತನಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿ ಆ ನೋವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವುದು. ವಾಹನ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ತನ್ನೊಂಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಮಿಕರೇಷನ್ ನಿವಾರಣೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು 61 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 53-54ಕ್ಕೆ ರಿವೈಸ್ಟ್ ಎಸ್ತಿಮೇಟಿನ ಪ್ರಕಾರ 64 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಾಬಿಗಳಿಗಾಗಿ 11 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದು ಕಡೆ, ಈಗ ಅದು 28.3; ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ 17½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದಿ

ದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಭಾಷಣಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಿಗೂ, ಅನಂತರ ಅಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಿಗೂ ಹೋಗತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇಸಲಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈವರ್ಷ ನುಮಾರು 17½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿರಬಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕದೆಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಬಸ್ ಮಾರ್ಲೆಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳಿವೆ ಬಸ್ಸುಗಳ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕಷ್ಟ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ರೈತನಿಗೆ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಸಹ ಕೊಂಡೆ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ನದು ದೇಶದಿಂದ ಹಾಕತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯವಿದೆ. ಬರತಕ್ಕ ರಾಧದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಂಡಭಾಗವನ್ನು ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬಹುದು, ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕೆಲವುಕಡೆ ರಸ್ತೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ರಸ್ತೆಗಳು ಕಟ್ಟಿಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಬೀಳುವಂಥಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅವಾಗ ನಾವು ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೂ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಹೋಗಲಿ ತಾವು ರೈತನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿಬಿಡಿ, ನೋಡೋಣ! ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್.—ಕೆಲವರು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರವತ್ತಿದ್ದಾರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇರಬಾರದು. ಯೂನಿಯನ್ ಆದ್ಯಂತವೂ ಒಂದೇ ತರನಾದ ತೆರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ಸ್ಟೇಷನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದು, ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಟೇಷನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ತರಹ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಒಂದೇ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದರಿಂದ 5 ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ 5 ಲಕ್ಷ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಬಹುದು. ತಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಚೆಂತೆಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು

ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ತಾಪು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ. ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ಬೇಕು. ಏನೋ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಒಂದು ಮನೋದಯವನ್ನು ತಂದಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಮನೋ ಭಾವನೆಯಿಂದ ವಿರೋಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಜನರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ, ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಜನರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹಾಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ತತ್ವದ ಗುರಿಯನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಆದಳಿತ ವರ್ಗದವರು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರು ವುದು ಸರಿ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಅಂಶ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದು ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಮನೋವೇಗಿ ಎಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆಯೆಂದೂ, ನಾನೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇ ನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರದ್ಡಿ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ) — ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, The Mysore Elementary Education and Motor Vehicles Taxation and Tolls (Amendment) Bill 1953. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ 3ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ Substitution of a new Schedule for the First Schedule to Mysore Act XII of 1951 ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್ ರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಮೋಟಾರ್ ವೆಹಿಕಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ನಾನು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಈಗ 100 ಮೈಲಿ ಒಂದು ಬಸ್ ರನ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕ್ಯಾರ್ಪರಿಗೆ 900 ರೂಪಾಯಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಈ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 1,600 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿಟಿಂಗ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಮೈಲೇಜ್ ಸೆಸ್ಸುಗಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಎರಡು ತೆರಿಗೆಗಳೂ ಇವೆ. 30 ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ರತಕ್ಕ ಬಸ್ಸಿಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗಳ ನಾಣ್ಯತೆಯೇನು, ಇಲ್ಲಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳ ನಾಣ್ಯತೆಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅನಂತರಾಮ್

ರವರು, ಅನಂತಪುರ, ನೆಲ್ಲೂರು ಇಂಥ ಒಂದೆರಡು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ರಸ್ತೆಗಳು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಂಪೀಟ್ ಮಾಡಲಾರವು. ಅನಂತಪುರದಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಆ ರಸ್ತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸಿಮೆಂಟ್ ರಸ್ತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ತಾಪು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವೂ ಸಹ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಡಲಾಂಭವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ವೇರ್ ಅಂಡ್ ಟೇರೇಜ್ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲಿಯ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ವೇರ್ ಅಂಡ್ ಟೇರೇಜ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಇನ್ನು ತಾಪು ಮೈಲೇಜ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನು 8 ಕಾನುಗಳಿಂದ 1 ಆಣೆಯವರೆಗೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ತಾಪು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೇನೋ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ರಸ್ತೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವೋ ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿ. ಒಂದು ಸಿಟಿಗೆ 1½ ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1,30,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. 1950-51ರಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆದಾಯ 25,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು. 1952-53ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು 3,20,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಿವ್ವಳ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆ ಲುಕ್ಕಾನು ಬಾಡಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಸರ್ಕಾರದ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇದ್ದೂ ಈ ಪರಿಣಾಮ! ಹೇಗೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಚಾಸೀಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಡುವವರಾಗಲಿ, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಕಂಪೆನಿಯವರಾಗಲಿ, ಸ್ಟೇರ್ ಪಾರ್ಟ್ ಕಂಪೆನಿಯವರಾಗಲಿ, ಅವರಿಗೆ cost of production ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದೂ ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಆದಾಯ ಒಂದು ಲಕ್ಷ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನಾವು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಗೇ ಹೇಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದುವಿರಪ್ಪ.—ಅಷ್ಟೂ ದುಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಬೇಡವೆಂತಲೇ?

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರದ್ಡಿ.—ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಆಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಏನು ಲುಕ್ಕಾನಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ leakages ಇವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನರಿಪಡಿಸಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮೇಲೆ ಎರಡಾಣೆ ಜಾಸ್ತಿ ವಾಡಲಿರುವುದರಿಂದ 45,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಟ್ಟು 3,75,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಎರಡು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳಿಂದ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೀರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ

ರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವರಿಗೇ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅವರ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಅರಿವು ಅವರಿಗಿದೆ. 3 ಅಂಶ 6 ಕಾನೂನು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಿಂಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ತಾವೇ ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ರೈತರುಗಳು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಮಾಡಿ ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿಯೇ ಟೀಕೆಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೊಂದು quotation ಬ್ಯಾಪ ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಾಲ್ಟರ್ ಎಂಬ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮಹಾ ಕವಿಯೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದೂರ ಎರಡು ದೂರ ಹೋಗಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೋಣವೆಂದು ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಕೂಡ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಹೋಗಿ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮೊರೆಯುಟ್ಟನಂತೆ :

"Oh God! Save me from my friends. And I will take care of my enemies."

ಹಾಗೆಯೇ, ಈಗ ತಾವು ರೈತರಿಗಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೀವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಅವರ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ತಾವೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ರೈತರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ :

"Oh God! Save us from friends -like you-we the raiyats will take care of ourselves".

ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತರು ಹೇಳುವ ಈ ಮೊರೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವರೂ ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿತು.

ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತೆರಿಗೆ, ರೋಡ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪೋರ್ಟ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇವುಗಳ ದರಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಕಾರಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಆ ಭಾಷಣದಿಂದ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಕ್ಷದವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸ್ವಭಾವ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ವಿಪಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ 'ಇಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣ

ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಭಾಷಣಗಳೇನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ; ಕಾರ್ಯತವೇನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ, ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ನಾವಾಗಿ ದ್ದರೆ ಜೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜನರಿಗೆ ಅಹಾರ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ನಾನೂ ಒಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಅವರೂ ದೇಶ ಸೇವಕರು, ನಾವೂ ದೇಶ ಸೇವಕರು, ಇಬ್ಬರೂ ಜೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಡೆಯೋಣ. ಕಾರ್ಯತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡುವುದು ಸವಾಲು ಹಾಕುವುದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅಥವಾ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ: ಜನಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಪಾರ್ಟಿಯಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಕಾರದವರಿಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಈಗ ಸಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಹೊಸ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಹಣಬೇಕು. ಜನರಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಬೇಕೆಂದಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು. ಆದಿಲ್ಲದೆ, 'ಹಾವೂ ಸಾಯಬೇಕು, ಕೋಲೂ ಮುರಿಯಬಾರದು' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಗೋಪಾಲಗೌಡರ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಕಾರದವರು ಈಗ ತಂದಿರುವ ಈ ಎರಡು ತೆರಿಗೆಗಳೂ ನ್ಯಾಯವಾದುವು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನಾನು ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

6-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿ (ಬಾಗೇಶ್ವರ, ಗುಡಿ ಬಂಡೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಎಷ್ಟೇ ನಾವು ನ್ಯಾಯವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮಾತು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾ 'ಬ್ಯೂಟ್ ಮೆಜಾರಿಟಿ' ಇರುವ ಒಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ಅದೇ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಅವಿವೇಕಗಳನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ಆದರೆ ಅವರು ಜಬರ್ದಸ್ತಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಗ್ರಹವಾರು ಬರುತ್ತದೋ ಎಂದೆ, ತಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಟೀಕೆಮಾಡೋಣ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಜಬರ್ದಸ್ತು ಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ಇನ್ನೆಲ್ಲೆ ಹೋಗಬೇಕು?

ಅವರು ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪುರು ಮಾಡುವಾಗ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದನ್ನು ಭರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. It is always the last straw that breaks the Camels back. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜನರು ರೋಸಿ ಹೋಗಿ ಉದ್ದೇಶಗೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ)

ಸಾನ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಇದನ್ನು ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Sri Kadidal Manjappa.—I object to that.

Mr. SPEAKER.—The Member is not speaking on the merits of the Bill. I will have to ask the Hon'ble Member to resume his seat, if he goes on like that.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ.—ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲಿ ಅದು ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೆರ್ಟ್ ಸೆಸ್, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ರೈತ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲವಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಡೋಣವೆಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕರು ಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ತಾಪತ್ರಯಪಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈಗಿರುವ ಹೊರೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇದನ್ನು ಹೊರಿದರೆ ಬಡಜನರಿಗೆ ಹೊರಲು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ 365 ದಿನವೂ ರೈತನ ಜೀವನ ಮಳೆಯೊಡನೆ ಜೊಜಾಡುವುದು. ಮಳೆಬಂದರೆ ಬೆಳೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Mr. Speaker, I feel it my duty to oppose these two taxation measures. Sir, since this morning we have been having a rather heated debate over the levy of these fresh taxes and cesses. We have adduced our reasons very closely and lucidly in a very clear manner. Sir, the Legislature is the sovereign body to which the fates of nine million people have been entrusted. It is expected of us to look after them and see that their condition is improved and also to see that they are not harassed. Thus a heavy responsibility lies not only on every individual member of this House, not only on the Government, but also on the Opposition. It is admitted that the Opposition plays an important part. Its duty is to bring out such defects and such omissions as cannot be brought out by their own adherents

and their own followers. It is true our voice may not prevail, but we perform one duty to the State and to the nation. That is, Sir, we state through you and we announce to the people through you the omissions and commissions of the Government. Thus we play an important part. Secondly, I may state that the Opposition here is guided by a sincere and genuine motive to help the Government. We state frankly whatever we feel to be necessary to be placed before the Government. That should not be misconstrued. You can see from this morning that the reasons we have adduced and the facts we have placed before the Government are incontrovertible and they have not been challenged. Myself and my friend Sri Pattabhiraman and others have placed certain facts before the Government as to why these taxation measures should not be introduced. But the Treasury Bench, especially the Chief Minister, instead of refuting those facts, or instead of challenging those facts, or instead of convincing us regarding those facts, I am sorry for the Chief Minister that he has rather taken an uncompromising attitude—he has thought it fit to throw some allegations against the Opposition. I remember, Sir, what he said. He said that the opposition is making ಆರೋಪಣೆ. I think it is very highly unparliamentary. We are not at all making allegations. It is far from our desire to make allegations and when he says that we are lapsing into illiteracy, he seems to take protection under some undesirable remarks rather than meet our points. Anyhow, I will not question his undemocratic exhibition of temper in an undemocratic expression of remarks; nor am I affected, because he lives in a wet area. In fact I come from a dry area. Therefore, I am always sober and sincere in my desire. Only if I had known he was going to make such remarks, I would have taken care as Chairman of the Prohibition Committee to introduce prohibition in Bangalore also.

Apart from that, I submit to him that whatever remarks we make and whatever we do, we do in all sincerity and with a desire to help the country and to see that the people who trust us are not let down and are not betrayed.

Sir, Sri Anantaraman and my friend Sri Devaraj Urs are one year old as legislators. I am ten years old. Well, I may state for their information that the same kind of argument was advanced by their predecessors when the Petrol Bill was moved in the year 1939. When the Motor Vehicle Taxation Bill was moved before the House in the year 1951, the same argument was advanced. Well, you say that these taxation measures are meant for providing more money for nation-building departments. Well, Sir, similar taxation was introduced two years back. Since then, has there been any appreciable improvement regarding the provision of amenities? Has it in any way stopped further taxation? The very fact that fresh recourse has been made to taxation, reveals the lamentable and critical situation of the State. We made it clear that we are not against taxation if it is really going to help the country. What we made clear was this. All taxation measures must be taken as a comprehensive measure. We should not grope in the dark. Let us find out ways and means of other resources. Let us exert in some other direction instead of at once having recourse to direct taxation.

I must submit that you need not doubt the sincerity of the Opposition. If you doubt it, it is your own mistake. I said in the course of my budget speech: 'do not consider us as enemies'. Do not consider us as enemies to be conquered. We are your sincere friends.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Leader of the House).—One word of explanation Sir. I never doubted his sincerity. On the other hand I have said, we must cultivate friendship in the interests of the country. What I object to is—every time we are

stated to be behaving undemocratically, that we are ruining the country, that we are becoming unparliamentary and that we are undemocratic. These are the remarks which are rather unhappy. I never doubted their sincerity. Nor am I less anxious for their friendship. The exuberant and extreme language that is used is the unfortunate thing.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, this measure is undemocratic. I remember the time when my friends came into office—before they came into office and at the time of the elections, our friends made lavish promises.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Here again, I would like to say one word. As President of the Congress, I have made several speeches during the course of the election campaign for nearly three months. Let him point out what promise I made and what promise I have not kept up. One item would be enough.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I am not referring to my particular friend. I am referring to the organisation. Not only in the previous elections but previous to that. Before we were given Responsible Government, you were saying—'let Responsible Government be given to us, let us be in charge of the administration, then we will see milk and honey poured on you, you will see that taxation is reduced.' These are the various promises made to the people. Can you forget it? Can you challenge it?

Sri G. A. THIMMAPPA GOWDA (Arkalgud).—There are the amenities.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Have you fulfilled your promises?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—We are in the process of fulfilling them.

Sri J. MOHAMED IMAM.—You have broken your promises. You are going against the pledges you have given them. You have not fulfilled your obligations. I think the contrary is the effect. Instead of

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

relieving the burden of taxation, you are enhancing their burden. You are heaping more and more taxes. Well, these taxes are such as not to aid their happiness, but to cover the misdeeds and maladministration of the Government.

Sir, coming to these two taxation measures—regarding the petrol-tax, we had discussion and now they want to levy these two taxes, the education cess and the increased rates on taxes on various kinds of motor vehicles. This morning it was argued that the tax levied on motor spirit does not affect the ordinary man and the raiyat. Now, I ask one question. Does not this levy of education cess affect the common man and the ordinary raiyat? Is it not a universal burden you are asking to be borne by every raiyat? For what purpose? As revealed in the copy of the Bill, it is not to give him more educational facilities and it is not to give him more educational institutions, but it is to wipe off the deficit. That too for the year 1952-53. The result will be this, from tomorrow you will collect all the education cess and where will it be credited? It will not go under the head Elementary Education or Primary Education. It will be credited but it will be absorbed in the deficit and there will be no direct benefit. I may also state, last year you made a provision of Rs. 1,50,000 for starting more primary schools, and I find in the Budget estimate for 1952-53 page 10 of the Budget Estimates (volume II)—a provision of Rs. 1,50,000 has been made. I find that not a single pie has been spent. In the revised estimate it is blank. You had specifically set apart Rs. 1,50,000 for opening more primary schools. But look at the revised column; the amount is not available, and it has lapsed into some other source. It has not been spent, but it was provided in the Budget just to show to the people that Government were opening more

primary schools which they did not intend to open. The same thing will happen this year also. Simply because you are levying nine pies in the rupee—you may get three or four lakhs—is it going to solve your educational problem? As contemplated in the Elementary Education Act, can you introduce universal primary education throughout the State? What is the material benefit you are going to derive from this? The benefit you confer on the people must be proportionate to the trouble or burden you are throwing on them. You are throwing an extra burden on every man in the State, on every tax-payer in the State. But what is the proportionate benefit? Nothing. You may collect four lakhs of rupees and the result is, it will be absorbed in wiping out the deficit.

Coming to the Motor Vehicles Taxation Bill I must point out one thing. While levying a tax, there is what is called justice and equity. About a year and a half back all these rates were revised and the taxes were increased. A new tax was levied called the seating tax; road cess was collected; and within 1½ years you have thought fit to increase all these items of taxation. I am asking you one question. In the year 1951 you levied all these additional taxes and cesses and during the period of two years—I am not speaking of this Government; Government is a continuous body—what is it you have done with the increased taxes? Where did they go? Have you improved the condition of the raiyats? On the other hand, the condition of our raiyats is deteriorating. Have you given any fresh amenities in spite of these amounts collected? Now also we are going to enhance the rates and the fate of this extra taxation will be similar. The practice itself is changed. The original practice was that whatever tax was collected from motor vehicles it was put into a separate fund called the Road Fund. Whatever cess was collected on educa-

tion, was put into a separate fund called the Elementary Education Fund. But now the Government thought, perhaps for their own convenience, fit to abolish these funds, and all these collections go to the general funds, not for improving a road or for any special purpose, but only to meet the cost of the general administration. There is no purpose in enhancing taxes. With regard to equity, how does it work on those people, who are asked to pay these taxes? You propose to enhance seating tax from Rs. 7-8-0 to Rs. 20, nearly three times! Do you call this an equitable measure? Is it not your duty to safeguard the bus traffic industry? Bus travelling is no longer a luxury, motor car is no longer a luxury, they form part of essential services. Even for a villager it is an essential service. It is within the experience of every one that travelling in buses or cars has become common and I do not think it is the intention of Government to bring down the living conditions of a man. If you take the example of America or England, they encourage higher standard of living. In America perhaps every labourer goes in a car. In England every ordinary man has a car. But here you say you are taxing a rich man. You are lowering the standard of living instead of encouraging it. The increased taxation which is by 200 per cent, I can tell you, will hit very hard the owners of cars, buses and lorries. For example, take the vehicle tax. You propose to increase it by nearly 50 per cent. I was paying for my car Rs. 84; now I am expected to pay Rs. 120.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—That is the reason why you are opposing.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have told my friends that my car is for sale.

Mr. SPEAKER.—Purchase a fresh one.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is a very old car purchased six years ago.

Sri J. MOHAMED IMAM.—If the tax is increased on petrol it will be impossible for an ordinary man to maintain a car. Positively you are discouraging him. It will hit him hard. You must also take into consideration the cost of tyres and other accessories that are needed. This is a very retrograde measure and quite unheard of. I can tell you that most of the buses that are plying on short routes will all disappear in no time. You take the example of Madras. In Madras they do not allow more than seven services on any particular route and that is the maximum and the minimum is 4. Here the minimum is 12 and the maximum is 32! Somebody pointed out the condition of the roads. The condition of the roads suffers a good deal of wear and tear. I must point out that you have monopolised all important and revenue yielding routes. All the routes where the owners of the buses expected to get a good revenue have been monopolised and you have thrown open to the public such routes from which they cannot expect much income. These three obstacles are not found in Madras but are found in Mysore State. You will have to be more considerate and generous; otherwise I will tell you that in course of time all the buses and cars will disappear and all your expectations will be frustrated.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Let us wait and see.

Sri J. MOHAMED IMAM.—You have waited long enough. I think a number of bus owners must have made representations to Government. I think that under the presidentship of Sri T. Subramanya, previous member of this House and who was also the President of the Constituent Assembly, various resolutions have been passed protesting against the actions of Government. Do not be one-sided. Before taking such action,

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

you please call for the representatives of bus owners or their associations or lorry owners and hear their grievances; you hear their difficulties and in consultation and co-operation with them take fiscal measures. Can you not from your own undertakings see whether this is a lucrative measure or not? With all your resources and equipment, you can hardly get more than 3 per cent under the present taxation. You have been plying buses on very important routes where there is heavy traffic. In spite of the monopoly, these routes have been getting a revenue of 3 per cent. Such being the case, what can you expect of private bus owners who have to face competition and who have to run buses on unsatisfactory routes and who have to meet so many other demands? Supposing the seating tax is increased for Government buses, what would be the income? I am sure it will go down considerably. You can expect the same thing in the case of private bus owner or lorry owner. You should not make him exhausted completely. You must also see that he gets a certain percentage for the pains he take. You should have humane consideration. Before you take this step, send for the representatives of the Bus Owners' Association and hear their difficulties. Investigate if they are making a huge profit or not. You can find out from their income-tax payments. If they are ready getting huge profits, then I have no objection to your increasing the taxes. On the other hand, if their living is from hand to mouth, then your increasing the taxes will be a suicidal policy. I have nothing more to say. We have done our best as friends.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Therefore vote with us.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We will hear what you say and decide. I must again say that our issue is simple. Please defer your taxation measures till you investigate and ex-

plore the entire financial structure. A delay of one or two months will not affect you much nor does it affect your revenue. Let us not be in a haste. Let us have a clear picture of the whole thing and find out to what extent you must tax the people to meet our demands and commitments and after having a clear perspective you can take further action. If you still persist, I will only say "Let God bless you and God will help you".

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಚರ್ಚೆಯು ಈ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದು ಈ ವಿಷಯ ಚರ್ಚಿತದ್ವಾರಾ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮಾತನಾಡಿದ ಎದುರುಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ನೀವೇ ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಈ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆಯ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಎರೋಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವೆ, ನೀವೇ ಈ ದಿವಸ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ? ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ದಿವಸ ಇವರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿದ್ದ ಪರಕೀಯ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಇವರಿಗೆ ಆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು resist ಮಾಡಲು ಇವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಈಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರೆ ಈಗ ನಾನೂ ಸಹ ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಿಷ್ನರು ಆಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳು ಆ ದಿವಸ ತಾವು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಾಸವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಅಭಾಸ ತಾವು ಆ ದಿವಸ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಇನ್ನು ಎರಡನೇ ಅಭಾಸ ಆ ದಿವಸ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಾವು ಆ ದಿವಸ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಹೀಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಭಾಸವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಒಂದು ವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಜನರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಕುಚಿತಭಾವನೆ ಬೆಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟು ವೃತ್ತಾಂತ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸ್ವೀಕೃತವಿರುವ Constructive statesmanship. ಇನಿಷಿಯೇಟಿವ್ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬರ್ಬರವಾದ ತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ಇರಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲ

ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯಷ್ಟೆ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ Real states-
manship'ನಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ನಾನು ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲಾ ಗೋವಿಂದರಾಜುಗಳಿಗೆ
ವೊಡಲು ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಪೀಠಪೀಠಿಸಿದ್ದೇನೆ.
ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೈನ್ಯದ ವಿಷಯ
ದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧ ತೋರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ
ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ
ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಪೀಠಪೀಠಿಸುತ್ತೇನೆ.

7 P.M.

ಈಗ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಮಾತು
ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಬಾಯಿಮಾತಲ್ಲ.
ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಚಡ್ಡೆಟ್ ಇಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲವೇ? The
Budget represents the deeds of the
ministry for the year ಇರುವ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ
ವನ್ನೂ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಲ್ಲದೆ ಅಂಕಿಅಂಶ
ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಕೌಂಟ್ ಇಲ್ಲಿದೆ. ತಾವೇ
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಷ್ಟೆ. ದಯವಿಟ್ಟು
ಆ ರೀತಿ ಮರೆಯಬೇಡಿ ಎಂದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಈ
ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗದ
ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೂ
ತಾವು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿನ ಹಾಳೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದರೆನು
ಪ್ರಯೋಜನ!

ಸೇಂಟ್‌ಜ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ರೈತ
ರಿಗೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ರೈತರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿ
ದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೀರಿ. ಜನತೆಯಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿ
ಭಟಿಸಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ
ಬದಲು ದೇಶ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳ
ಬೇಕು. ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಭಾಷಣ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ
ಅಷ್ಟೇಕೆ, ನಾವು ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಿ ಜನತೆ
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟಿದೆ. ಈಗಲೂ ನಡೆದ ಉಪಹಾಸ
ವಣಿಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿ. ಉಪಹಾಸವಾಚನ
ಫಲಿತಾಂಶ ಜನತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸ
ವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬು
ವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಾದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ
ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು
ಹೇಳಿದರು. ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬಂಡವಾಳ
ಶಾಹಿ ತತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸು
ತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು Capitalists
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಮಗೂ ಅವರಿಗೂ
(ರೈತರಿಗೂ) ಮಧ್ಯೆ ಬೇರೆ Capitalists ಇದ್ದಾರೆ.
ಈಗ ಅವರೂ ರೈತರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆಂದ ಮೇಲೆ
ನಮಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂ.—ನಮಗೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಸೌಹಾರ್ದವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಇರಬಹುದು.
ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ತೆರಿಗೆಗೆ ವಿರೋಧ
ವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳು
ವುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯತಃ
ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೇ? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ
ಮರು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅದನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವೆವೆಂದರೆ, ಈ ಕೂಡಲೆ ಮಾಡಬೇ
ಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಆಗಲಿ, ಈಗಲೇ ಮಾಡು

ತ್ತೇವೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಕುಹಕವಿದೆ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ
ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವೇತು ಕೂಡ
ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬನ್ನಿ. ತೆರಿಗೆಯ ದರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು
ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದು
ತಮ್ಮನ್ನು ಅಪ್ಪಾಸಿಸಿದವು, ತಾವು ನಿರಾಕರಿಸಿದೀರಿ.
ಇಂಥ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲೇ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲ
ದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೇನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ
ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಮಾಡೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ
ನಾವೇಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ನಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ತತ್ವಕ್ಕೆ
ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬರುವುದು
ನ್ಯಾಯ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ
ಟಾಕ್ಸ್‌ನೇಷನ್ ನೀತಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವು
ದಾದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ? There is
no purpose in our serving in the Select
Committee. The scope is so limited.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು
ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು
ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದಾಗಿ ತೀರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ನಾವೇನು
ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇವೆಯೇ ಏನು? ರಾಜ
ಪ್ರಮುಖರ ಅಧ್ಯಕ್ಷೀನಲ್ಲದೇ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದರ
ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಅದೂ ಪಾಸಾಗಿದೆ. ಈ ಚರ್ಚೆ
ಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, ಅವರ
ಮಾತಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಕೊಟ್ಟು ಹೆರಾ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕ
ಬೇಕೆಂದಿದ್ದುದನ್ನು ಬೇಡವೆಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂ.—ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ
ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟೀರಿ! ಅದು ಅನುಮಾನ!

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ
ಕಾಣುವುದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟರೆ
ಏನು ಹೇಳುವುದು? ಆ ಅನುಮಾನ ಪರಿಚ್ಛೇದ ದೇವ
ರಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ.
Withdraw this bill also.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಅಲ್ಲಿಗೆ States-
manship ಏನಿದೆ ಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ.
ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ
ಕಾಣಿಸಿದ್ದೇವೆ. 1943-44ರಿಂದ 1953-54ನೆಯ
ಇಸವಿವರೆಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ
ಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. 103 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾ
ಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಇಂದು
370 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿತು. ಇದಾರು ವರ್ಷ
ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಖರ್ಚು ಇಷ್ಟು
ಮಟ್ಟಿಗೆ ಏರಿರುವಾಗ, ಕಂದಾಯವನ್ನೇನಾದರೂ
ಅದೇ ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೇ ನೋಡಿ. ಇದೇ
ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು welfare ಬಾಬಿಗೂ ಖರ್ಚು
ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ
ಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ.

The service cost here is the lowest in
the whole of India; it is the cheapest and
it is the best; it is the widest and it
is the most intense. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಈಗ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿ. ತಾವೇ
ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲುಬೇಕು,
ರಸ್ತೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲದೆ
ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, 'ಸ್ವಲ್ಪ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಒರಪಾಯಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ದರವಾದರೂ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ, ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಿದೆ ಎಂದು ತಾವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೂ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ welfare activities ಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚುಮಾಡಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹ ಇಲ್ಲ, ಮುಚ್ಚಿಬೀಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ನೀವು ತೋರ್ಪಡಿಸಿರುವ Sound Statesmanship ನ್ನು, Constructive ಮನೋಭಾವದ ರೀತಿಯನ್ನು ದೇವರೂ ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆಯೇ? ತಾವು electorate ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ರೈತರೂ ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಚ್ಚೆತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ. ರೈತರೂ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ಬರೀ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯೇನೆಂದರೆ, ಸಹಕರದಿಂದ ಹೋಗೋಣ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಇನ್ನೇನು ಪಂಪುಗಳು, ಹೆರ್ರಾಯಿಲಿಟಿಗಳು, ಅಸ್ತತ್ಯಗಳು, ಸ್ಕೂಲುಗಳು, ರಸ್ತೆಗಳು-ಇವೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಗ ಬೇಕಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಪಟ್ಟಣಗಳ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಗೂ ತಂದು ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಿಗೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ರೈತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗೂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಯವನೂ ಕೂಡ ಪಟ್ಟಣದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. He must feel that he has all the amenities of the urban life. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೀಗ ದುಡ್ಡು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಇದೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ನಾವೇನೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. The Auditor General who supervise the whole of India checks every pie. ಹಿಂದಿಗಿಂತ ಈಗ ಭದ್ರತೆ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆಯೆಂಬುದು. ನಮ್ಮ ಜುರಿದಿಕ್ಕಿಯಿರಿ ಇರಾಖೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಅಡಿಟರ್ ಜನರಲ್ ಸಹ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. He is independent of their obligations. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತರದುಡ್ಡು ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ರೈತರೇ ಸ್ವತಃ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಾವು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವುಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಅಜುಕೇಷನ್ ತೆರಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಮೋಟಾರ್ ತೆರಿಗೆಗೆ ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ಕೊಡ

ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೂ, ಇದನ್ನು ಜಮೀನಿರುವವರು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವವರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನಿರುವವರೂ ಕೂಡ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದಾಣಿ, ಒಂದೂವರೆಯಾಣಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ನದಸ್ಯರು.—ನಿಮಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವವನು. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಸ್ಕೂಲು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಿಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮ್ಮನೆ ರೈತರ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದು ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಂಟಕರಾಗಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಸನ್ನು ಬರೀ ಜಮೀನಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವವರೂ ಮನೆಗಳಿರುವವರೂ ಇದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂಚೆ ಎರಡಾಣಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ 9 ಕಾನು ಸೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಗೆ ಇದು ಬಡವರಿಗೆ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಸ್ತಿಯಿರುವವರು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ; ಆದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರೆಸ್ ಎರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವವರೂ ಇನ್ನು ಇದನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, Distress ಇರುವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಂದಾಯವೇ ವಜಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಂದಾಯ ವಜಾ ಆದಾಗ ಈ ಸೆಸ್ಸೂ ಕೂಡ ವಜಾ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಕರಾರಿದ್ದರೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಕರಾರಿಗೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ರೈತರಲ್ಲಯೂ ತಕರಾರಿಲ್ಲ, ಮಿಕ್ಕ ಜನರೂ ತಕರಾರುಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ತಕರಾರುಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಾದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಷ್ಟೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಮೋಟಾರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿನ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವುದಕ್ಕೂ ತಾವೇ ಹೋಲಿಕೆಮಾಡಿಸೋಡಿ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೋಲತ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಆದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಮಾರ್ಗ. ಇದೂ ಬಡವರಿಗೆ ತಗಲುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ನದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇವಲ ಸುಮಾರು 10,000 ಜನರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತ್ರ ಮೋಟಾರು ಗಾಡಿ ಇರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಟಾರು ಗಾಡಿಗಳನ್ನಿಡುವವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದಾಗಲೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆಯಲ್ಲ. ಬಡವನು ಸರಿತಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವುಗಳು ಫುನೇಯೋಡೆನಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ, ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಿ, ತಮ್ಮ better statesmanshipನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಸುಸಮಯ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We are not satisfied with the statement given by the Minister and we propose to stage a walk out.

(At 7-10 p.m. the Opposition Party members staged a walk-out).

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Elementary Education and Motor Vehicles Taxation and Tolls (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration”.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Leader of the House).—I beg to move :—

“That the Mysore Elementary Education and Motor Vehicles Taxation and Tolls (Amendment) Bill, 1953, be referred to a Select Committee consisting of the following members :—

- (1) Sri V. Venkatappa.
 - (2) Sm. Laxmidevi Ramanna.
 - (3) Sri S. Siddappa.
 - (4) Sri K. V. Shankare Gowda.
 - (5) Sri H. S. Rudrappa.
 - (6) Sri K. Prabhakar.
 - (7) Sri M. Linganna.
 - (8) Sri M. Rajasekhara Murthy.
 - (9) Sri H. C. Linga Reddy.
 - (10) Sri M. V. Rama Rao.
 - (11) Sri D. Devaraj Urs.
- and the Mover.”

According to rules, the concerned Ministers who hold the portfolios may also be in the Select Committee. This Committee may be directed by the House to report tomorrow.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Elementary Education and Motor Vehicles Taxation and Tolls (Amendment) Bill, 1953, be referred to a Select Committee consisting of

the following members :—

- (1) Sri V. Venkatappa.
 - (2) Sm. Laxmidevi Ramanna.
 - (3) Sri S. Siddappa.
 - (4) Sri K. V. Shankare Gowda.
 - (5) Sri H. S. Rudrappa.
 - (6) Sri K. Prabhakar.
 - (7) Sri M. Linganna.
 - (8) Sri M. Rajasekhara Murthy.
 - (9) Sri H. C. Linga Reddy.
 - (10) Sri M. V. Rama Rao.
 - (11) Sri D. Devaraj Urs.
- and the Mover”.

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Under Rule 36, the Minister for Law will be a Member. Under Rule 37, I appoint the mover, the Honourable the Chief Minister as the Chairman of the Committee.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Since ‘Motor Vehicles’ happens to be the portfolio of Honourable Minister Sri H. Siddaveerappa, I suggest that he may also be in the Committee.

Mr. SPEAKER.—If the House has no objection. (SEVERAL MEMBERS.—No objection) ; then I will include his name. The question is :

“That Sri H. Siddaveerappa be added to the list of members to serve on the Select Committee referred to above”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—This House will now rise for the day and meet tomorrow at 12 o’ clock.

The Assembly adjourned at Fifteen Minutes past Seven of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Monday, the 30th March 1953.

—